

141. sz. Ajánlás

a személyzet szállását és a fedélzet munkaterületeit sújtó zajszennyezés csökkentéséről

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1970. október 14-én ötvenötödik ülészakára ült össze,

Figyelembe véve, hogy a Személyzet elhelyezéséről szóló, 1949. évi (módosított) Egyezmény minimális normákat fektet le a személyzetnek a hajó fedélzetén való elhelyezésének vonatkozásában, és

Figyelembe véve, hogy a modern hajók építésének és üzemeltetésének gyorsan változó technikai paramétereinek fényében a személyzet elhelyezése tovább javítható, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a személyzet elhelyezéséről, mely kérdés az ülészak napirendjének második pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat Ajánlás formájában adja közre;

a mai napon, 1970. október 30-án elfogadja az alábbi Ajánlást, mely a "Személyzet elhelyezéséről (zajszennyezés csökkentése) szóló 1970. évi Ajánlás" néven idézhető:

1. (1) Minden tengeri ország illetékes hatósága az illetékes nemzetközi testületekkel és a hajótulajdonosok és tengerészek szervezeteinek képviselőivel tekintse át a hajókon tapasztalható zajszennyezés problémájának felmérését azzal a céllal, hogy adatokat gyűjtsön és dolgozzon fel, melyek alapján hiteles kritériumok és normák hozhatók létre már a közeljövőben, melyek segítségével rendelkezések készíthetők a tengerészeknek a zajártalommal szembeni szükséges mérvű védelmére.

(2) A fent említett felmérés térjen ki az alábbiakra:

- (a) a túlzott mérvű zajnak való kitettség hatása a tengerészek hallására, egészségére és kényelemérzetére;
- (b) azon rendelkezések, melyeket annak érdekében kell fogantatni, hogy azáltal csökkenthető legyen a zaj a fedélzeten, és/vagy védhető legyen a tengerészek hallása.

2. Minden ország illetékes hatósága ezen kutatás fényében adjon ki rendelkezéseket azzal a céllal, hogy a hajó fedélzetén tapasztalható túlzott és káros mérvű zaj csökkenjen, és a tengerészeket ettől védje, olyan gyorsan, ahogy ez ésszerűen lehetséges.

3. Ahogy ezen kutatás fényében megfelelő, a megfontolandó intézkedések tartalmazzák az alábbiakat:

- (a) tengerészek oktatása arra, milyen veszélyt jelenthet a magas zajszintnek való tartós kitettség a hallásra és az egészségre, illetve hogyan kell helyesen használni a zajvédő eszközöket és berendezéseket;
- (b) az illetékes hatóság által jóváhagyott fül dugóknak és/vagy fülvédőknek a gépteremben dolgozó tengerészek rendelkezésére bocsátása, ahol ez szükséges;
- (c) a zaj csökkentése a hálószobákban, az étkezdékben, a pihenőszobákban és egyéb személyzeti szállásrészekben az alábbi módokon:

- (i) az ilyen téregységeknek a motoroktól, a kormánymű vezérlőtermétől, a fedélzeti daruktól, szellőztető berendezéstől, fűtő és légkondicionáló egységektől, illetve egyéb zajos gépektől és szerkezetektől lehető legtávolabbi elhelyezése;
  - (ii) hangszigetelés és egyéb megfelelő zajelnyelő anyagok használata a válaszfalak készítése és végső felületkialakítása során, fedőfelületek és megfelelő padlózat használata azon téregységekben, ahol zaj keletkezik, illetve önzáró zajszigetelő ajtók használata a gépteremekben;
- (d) a gépteremekben és egyéb olyan téregységekben, ahol gépek működnek, a zajszint az alábbi módokon csökkentendő, illetve szabályozandó:
- (i) hangszigetelő központi gépterem vezérlő szobák fenntartása a gépterembe beosztott munkavállalók részére, ahol csak megoldható;
  - (ii) az olyan munkavégzési téregységeknek mint például a gépműhely, gyakorlatban megoldható legteljesebb hangszigetelése az általános gépteremi zajtól;
  - (iii) a gépek üzemi zajszintjének csökkentésére irányuló intézkedések.